

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороз Ніни Пилипівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
7 листопада 2018 року
№ 354-1(II)/2018

Справа № 3-371/2018(5362/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороз Ніни Пилипівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася Мороз Ніна Пилипівна з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 6, 8,

частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, статті 68, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Рішенням Ізяславського районного суду Хмельницької області від 22 червня 2018 року з Мороз Н.П. на користь комунального підприємства „Житлосервіс“ стягнуто заборгованість за утримування будинку та прибудинкової території в сумі 3394,33 гривень. Постановою апеляційного суду Хмельницької області від 1 серпня 2018 року рішення суду першої інстанції залишене без змін. Ухвалою Верховного Суду від 30 серпня 2018 року відмовлено у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, які не підлягають касаційному оскарженню.

Автор клопотання зазначає, що внаслідок відмови Верховного Суду відкрити касаційне провадження на підставі положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу порушено конституційний принцип рівності перед законом та право на судовий захист.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права

на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання вважає, що „Конституцією України не визначено обмеження чи межі (від яких мінімальних сум і до яких максимальних сум) відповідно до яких можна звертатись до судових органів“, що, на його думку, перешкоджає реалізації особою права на судовий захист, гарантованого частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

Основний Закон України не містить положень, які встановлювали б обов'язковий касаційний перегляд усіх судових рішень. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Таким чином, Основний Закон України відносить касаційне оскарження судового рішення до питань законодавчої доцільності, вирішення яких є виключним повноваженням Верховної Ради України.

Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Отже, автор клопотання фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням можливостей касаційного оскарження, що не є обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої

статті 389 Кодексу частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Крім того, аналіз конституційної скарги вказує на те, що твердження щодо невідповідності оспорюваних положень Кодексу статтям 6, 8, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 64, статті 68 Конституції України фактично є цитуванням оспорюваних положень, висловленням незгоди з рішеннями судів апеляційної та касаційної інстанцій, а також відтворенням змісту норм Основного Закону України, юридичних позицій Конституційного Суду України, що також не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про необґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороз Ніни Пилипівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону

України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**